

gode Orden, saa forundrer det mig noget, at den ærede Ordfører vil fremkomme med noget saadant som noget, der skal ligne et Bevis. At Modkandidaten har underskrevet, forandrer jo ikke Kendsgerningerne. Selv om baade den ene eller den anden har underskrevet det og det, derfor er jo dog Kendsgerningen uforandret. De Herrer have jo underskrevet, at alt er gaaet lovligt til, at alt, hvad Valgloven fordrer, har været udført, men det viser sig jo, at det ikke er rigtigt, de ere af en Fejltagelse, eller hvordan det nu hænger sammen, gaaede hen og have underskrevet noget, som ikke er rigtigt. For alt er jo ikke gaaet lovligt til, der er jo absolut begaaet Ulovligheder, og saa kan man ikke underskrive, at Valglovens Forskrifter i alle Maader ere skete Fyldest, og det, at den ene eller den anden har underskrevet Valgbrevet, betyder jo ingen Ting.

Indenrigsministeren (Bramsen): Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den højtærede Indenrigsminister har Ordet for en kort Bemærkning.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det er kun i Anledning af den sidste fornyede Henstilling om at henlægge Landstingsvalgene til en for Vælgerne mere belejlig Tid, at jeg anmoder om at faa Lov til at gøre opmærksom paa, at Regeringen jo ganske vist ikke blot er i Stand til, men fuldtud villig til at søge at vise Imødekommen paa denne Maade, men der er en Ting, som den ikke er Herre over, og det er, naar en Landstingsmand dør, det vil maaske det ærede Medlem indrømme, og det Medlem, der her er Tale om, døde i Juli Maaned, der kunde altsaa kun være Tale om at udskrive Landstingsvalg enten i August eller September, og der var først taget den Bestemmelse fra min Side, at det skulde være i August, men netop af Hensyn til Høstarbejdet blev det forandret til September, hvilket saa paadrog mig nogle Bebrejdelser fra anden Side, fordi jeg derved forhindrede et større Antal Vælgere, som deltog i Kantonnementsøvelserne, i at deltage i Landstingsvalget. Det vil ses, at jeg har haft min Opmærksomhed henvendt herpaa, men at det er meget vanskeligt at rette sig efter alles Ønsker, da der ogsaa har været andre Ønsker at tage Hensyn til end dem, det ærede Medlem har haft.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal ikke trætte Tinget længe med yderligere Udtalelser i denne Sag, som jeg mener er tilstrækkelig drøftet, men jeg maa dog gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen), der opfordrede mig til at paavise, hvor der stod noget i Valgloven med Hensyn til Valgmænds Dødsfald. Nej, der staar ingen Ting derom, men der behøver heller ikke at staa noget, thi Forholdet er ganske klart i Kraft af en Analogi. Der er mange Gradationer i, hvorledes en Valgmand kan blive stillet efter at være valgt. Han kan blive syg, men saaledes, at han kan komme sig igen, eller saaledes, at det bliver vanskeligt for ham at komme til Valget, eller saaledes, at han slet ikke kan komme dertil, eller saaledes, at han ikke kan melde Forfald, og han kan dø. Men hvorfor skal Reglen ikke være ens i alle disse Tilfælde, det indser jeg ikke. Jeg anvender derfor Bestemmelsen analogisk paa Dødsfald. Det ærede Medlem gjorde den Betragtning gældende, at da dette Valg stod paa Vippen, som han sagde, skulde man være særlig tilbøjelig til at forkaste det, naar man blot kunde faa nogen Tvivl frem. Nej, jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vender Forholdet om. Naar et Valg staar paa Vippen, skal der godtgøres særlige Omstændigheder for at underkende det, thi Forholdet er det, at Valget er gyldigt saa længe, indtil det er underkendt. Tidligere har man fulgt en anden Fremgangsmaade i Folketinget, og det gør man maaske endnu der, men heroppe er det i alt Fald slaaet fast ved Forretningsordenen, at dette er den rigtige Fremgangsmaade, og jeg tror, at naar vi følge den Regel, saa ere vi i den rette Overensstemmelse med de Grundsatninger for Prøvelse af Valg, der bleve fulgte paa den første Rigsdag i 1850. Det var nemlig Tscherning, som gjorde gældende, at han brød sig fejl om, at der kom Klagere, selv om de kom med en hel Pakke, og selv om der klagedes over Bestikkelser; naar de ikke straks havde Bevis paa rede Haand, skulde man øjeblikkelig godkende Valget og bagefter undersøge Sagen og drage dem til Ansvar, som der kunde siges noget paa. Saa vidt ere vi ikke gaaede her, men vi have dog fastholdt, at et Valg maa opretholdes saa længe, indtil det oplyses, at der er saadanne Omstændigheder, som bringe dette Ting til at underkende det, thi Forholdet er ikke det, at Valget egentlig behøver vor Godkendelse. Jeg skal i øvrigt ikke komme